

Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting
Of the Seventy

Pas på den anden fristelse

Ældste Scott D. Whiting
De Halvfjerds

April 2025 general conference

Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat upon a prickly pear cactus.

My screams of pain were drowned out by the blaring horn, and I had no recourse other than

Gem jer ikke for dem, der ønsker at elske og støtte jer, men løb derimod hen til dem.

For et par år siden, da jeg fyldte 12, blev jeg inviteret til at deltage i min første lejrtur med mit kvorum i Det Aronske Præstedømme. Dette var en invitation, jeg længe havde ventet på, eftersom min far var leder af kvorummet og ofte tog på lejre med drengene i menigheden, mens jeg måtte blive derhjemme.

Da dagen kom, var jeg spændt. Og jeg må indrømme, at jeg desperat ønskede at passe ind blandt de ældre drenge. Jeg var fast besluttet på at vise mit værd. Der gik ikke længe, før det blev testet, hvor langt jeg ville gå for at gøre som de andre og være en del af gruppen.

Den opgave, jeg fik, blev at få fat på min fars bilnøgler, så vi kunne drille vores ledere lidt. Jeg husker ikke nøjagtigt, hvad jeg sagde for at overbevise min far, men det tog kun et øjeblik, før jeg kunne løbe hen til resten af drengene med nøglerne i hånden, stolt af min bedrift.

Så kom min næste opgave. Jeg skulle låse bil-døren op og skubbe en pind ind mellem forsædet og bilhornet. Så skulle jeg låse døren, så hornet ville lyde højt i aftenluften, og lederne ville ikke kunne komme ind i bilen og fjerne den hjemmelavede anordning.

Det er her, historien begynder at blive virkelig pinlig for mig. Så snart jeg havde sat pinden fast, låste jeg døren og løb så hurtigt, jeg kunne, hen og gemte mig i et buskads i nærheden. Da jeg satte mig ned på hug, følte jeg en prikkende smerte. I mørket havde jeg i al min hast sat mig lige oven i en figenkaktus.

Mine smertensskrig blev overdøvet af larmen fra bilhornet, og jeg havde intet andet valg end at

gingerly hobbling back to the car, confessing my “sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father's plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them directly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of

humpe forsigtigt tilbage til bilen, bekende mine »synder« og flovt søge den nødtørftige lægehjælp, jeg kunne få.

Resten af aftenen lå jeg på maven i et telt, mens min far med en tang fjernede kaktusnålene fra min ... ja, måske skulle jeg bare sige, at det ikke var specielt behageligt at sidde ned i flere dage efter.

Jeg har reflekteret over denne oplevelse mange gange. Nu kan jeg godt le af min ungdoms tåbelighed, selvom et par underliggende principper er blevet tydelige for mig.

Mange mønstre i den menneskelige adfærd synes at være almindelige for det naturlige menneske – ønsket om at passe ind, ønsket om at vise sit værd, frygten for at gå glip af noget og den presserende trang til at gemme os, så vi undgår konsekvenser. Det er denne sidstnævnte adfærd, jeg gerne vil fokusere på i dag – at gemme os, når vi har gjort noget, vi ikke burde gøre.

Det er ikke fordi, jeg vil sætte lighedstegn mellem min barnlige skarnsstreg og en alvorlig synd, men vi kan godt drage nogle paralleller, der kan være nyttige, når vi bliver prøvet på denne jordiske rejse.

I Edens Have levede Adam og Eva under idylliske forhold – en overflod af mad, havens uforlignelige skønhed – ikke alene en smuk have, men også en have uden ukrudt og figenkaktusser.

Vi ved dog, at livet i denne have også hindrede den udvikling, de havde behov for. Haven var ikke deres endelige destination, men en prøve, den første af mange, der skulle forberede og gøre dem i stand til at udvikle sig hen mod deres endelige mål om at vende tilbage til Faderens og Sønnens nærhed.

Som I nok husker, var der modsætninger i haven. Lucifer fik lov til at prøve Adam og Eva. Først fristede han Adam til at spise af frugten på træet til kundskab om godt og ondt. Fordi Adam huskede pagten om ikke at spise af den, gav han ikke efter. Så kom den herlige Eva, der valgte at spise af frugten og overbeviste Adam om at gøre det samme.

Senere erklærede Adam og Eva, at denne beslutning var nødvendig for at opfylde vor himmelske Faders plan. Men ved at spise af frugten havde de overtrådt loven – en lov, de var blevet givet direkte af vor himmelske Fader. Den knusende erkendelse af godt og ondt, der blev resultatet, må have gjort dem fortvivlede, da de

the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were indeed without clothing, having lived in a state of innocence. But perhaps more painful than their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims:

“O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.

...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

“Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

hørte Faderens røst bekendtgøre, at han ville vende tilbage til haven. De indså, at de var nøgne, de havde vitterligt ikke tøj på kroppen, og de levede i en tilstand af uskyld. Men, hvad der måske var mere smerteligt end at stå uden tøj i det øjeblik, var det, at de nu fik øjnene op for deres overtrædelse. De var forsvarsløse og sårbare. De var nøgne i enhver betydning af dette ord.

Som den evige opportunist Lucifer er, og da han var klar over deres udsatte og svækkede tilstand, fristede han dem endnu engang – denne gang til at gemme sig for Gud.

Denne fristelse – som jeg har valgt at kalde den »anden fristelse« – er den fristelse, der kan medføre de største konsekvenser, hvis vi giver efter for den. Selvfølgelig er det optimale at undgå alle de første fristelser om at bryde Guds love, men vi ved godt, at alle vil give efter for en eller anden variation af den første fristelse her på jorden. Efterhånden som vi modnes og udvikler større forståelse, håber vi, at vores styrke til at undgå de første fristelser hele tiden vil vokse, når vi bestræber os på at blive mere som vor Frelser, Jesus Kristus.

Nogle forsøger måske at gemme sig for Gud, fordi de ikke ønsker at blive opdaget eller blottet, og de føler skam eller skyld. Dog er der adskillige skriftsteder, der lærer os, at det er umuligt at gemme sig for Gud. Jeg vil blot dele nogle få af dem.

Herren underviser Jeremias gennem følgende spørgsmål: »Hvem kan skjule sig på steder, hvor jeg ikke kan få øje på ham? siger Herren. Er det ikke mig, der fylder både himmel og jord?«

Og han lærer Job:

»Gud har en mands veje for øje, han ser hvert skridt, han tager.

Der er hverken mulm eller mørke, som de onde kan gemme sig i.«

Salmisten David udbryder meget poetisk:

»Herre, du ransager mig og kender mig.

Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand er du klar over min tanke ...

Før ordet bliver til på min tunge, kender du det fuldt ud, Herre;

Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd? Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt?

Stiger jeg op til himlen, er du dér, lægger jeg mig i dødsriget, er du dér.«

New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly challenging. Through your baptism you have covenanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: "You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak."

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

President Russell M. Nelson has taught that "overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels."

Nyomvendte

For dem, der for nylig har sluttet sig til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, kan den anden fristelse synes særdeles udfordrende. Gennem jeres dåb har I indgået pagt om at påtage jer Jesu Kristi navn, hvilket for mange indebærer en tiltrængt livsstilsændring. Det er ikke let at ændre sin livsstil. Det kræver ofte, at I ændrer jeres vaner, skikke og endda jeres omgangskreds for at kunne udvikle jer i retning af jeres kærlige himmelske Fader.

Modstanderen ved, at I kan være sårbare over for hans subtile angreb. Han vil få jeres tidligere liv, der på mange måder var så utilfredsstillende for jer, til at synes urealistisk tiltrækkende. Anklageren, som han kaldes i Johannes' Åbenbaring, vil friste jer med tanker, der kan lyde således: »I er ikke stærke nok til at ændre jeres liv, I kan ikke klare det her, I hører ikke til blandt disse mennesker, de vil aldrig acceptere jer, I alt for svage.«

Skulle disse tanker vække genklang i jer, som for nylig er kommet ind på pagtens sti, så beder vi jer indtrængende om ikke at lytte til anklagerens stemme. Vi elsker jer, I kan klare det, vi accepterer jer, og med Frelseren vil I få styrke til at gøre alt. I en tid, hvor I har allermost brug for vores kærlighed og støtte, så lad jer ikke bedrage til at tænke, at vi vil afvise jer, hvis I har taget et skridt tilbage mod jeres gamle livsstil. Gennem den uforlignelige kraft i Jesu Kristi forsoning kan I blive gjort hele igen. Men skjuler I jer for ham og tager afstand fra jeres nyfundne trossamfund, så tager I afstand fra selve den kilde, der kan og vil give jer styrken til at sejre.

En af mine kære venner, der er nyomvendt, fortalte om, hvor svært det er at opretholde tro i isolation. Der er stor styrke i at blive og forblive en del af et samfund, der støtter op om en – hvor alle snubler, men alligevel udvikler sig, mens de velsignes af Jesu Kristi kærlighed.

Præsident Russell M. Nelson har sagt: »At overvinde verden er ikke en begivenhed, der sker på en dag eller to. Det sker i løbet af et helt liv, når vi gentagne gange tager Kristi lære til os. Vi dyrker troen på Jesus Kristus ved dagligt at omvende os og holde pagter, der giver os kraft. Vi bliver på pagtens sti og bliver velsignet med åndelig styrke, personlig åbenbaring, voksende tro og engles betjening.«

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don't seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only, untreated spiritual wounds may threaten your eternal salvation. Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

Hvis I pådrager jer en fysisk skade, vil jeres tilstand forværres og kan endda blive livstruende, hvis I ikke søger den rette lægehjælp. Det samme gælder åndelige sår. Kun ubehandlede åndelige sår kan true jeres evige frelse. Gem jer ikke for dem, der ønsker at elske og støtte jer, men løb derimod hen til dem. Gode biskopper, grenspræsidenter og ledere kan hjælpe jer med at få adgang til den helbredende kraft i Jesu Kristi forsoning.

Jer, der måske gemmer sig lige nu, beder vi indtrængende om at komme tilbage. I har brug for det, som evangeliet og Jesu Kristi forsoning kan tilbyde, og vi har brug for det, I kan tilbyde. Gud kender jeres synder, og I kan ikke gemme jer for ham. Forlig jer med ham.

Som hans hellige må enhver af os fremelske en tilhørskultur i Kirken, der er kærlig, accepterende og opmuntrende for alle, der ønsker at gå frem ad hans sti.

Pas på den anden fristelse! Følg både tidlige og nutidige profeters råd og vejledning og vid, at I ikke kan gemme jer for en kærlig Fader.

Benyt jer i stedet af den mirakuløse helbredende kraft i Jesu Kristi forsoning. Det er selve formålet med vores eksistens – at modtage et sva- geligt og dødeligt legeme, der er »underkastet alle slags skrøbeligheder«. I det vil vi desværre falde for mange første fristelser; men formålet er stadig at gå frem, selv når vi falder for disse fristelser, og at søge guddommelig hjælp, når det er sket, så vi kan blive mere som vor Frelser og Fader i him- len. Det er hans måde. Det er den eneste måde. Om disse sandheder vidner jeg i Jesu Kristi navn. Amen.